

Sociālās iekļaušanas politikas koordinācijas komitejas sēdes

PROTOKOLS Nr.3

Rīgā

**2018. gada 13. jūnijā
plkst. 14.00**

Labklājības ministrijā, Apspriežu zālē (2.korpuss), Skolas ielā 28

Sēdē piedalās:

Ingus Alliks, komitejas vadītājs, Labklājības ministrijas (turpmāk – LM) valsts sekretārs

Evija Kūla, LM Sociālās iekļaušanas politikas departamenta direktora vietniece

Komitejas locekļi:

Elīna Ālere-Fogele, biedrības „EAPN-Latvia” valdes locekle

Imants Burvis, Latvijas Pensionāru federācijas Jūrmalas Pensionāru biedrības valdes priekšsēdētāja vietnieks aizvieto **Jāni Felsbergu**, biedrības „Latvijas Pensionāru federācija” Pensiju komisijas vadītāju

Darja Goreva, Centrālā statistikas pārvalde Sociālās statistikas datu apkopošanas un analīzes daļas vecākā referente pārstāv **Viktoru Veretjanovu**, Centrālās statistikas pārvaldes Sociālās statistikas departamenta Sociālās statistikas metodoloģijas daļas vecākais metodikas eksperts

Deniss Kretalovs, Kultūras ministrija Sabiedrības integrācijas departamenta Sabiedrības integrācijas un pilsoniskās sabiedrības attīstības nodaļas vecākais referents pārstāv **Lindu Naudišu**, Kultūras ministrijas Sabiedrības integrācijas departamenta Sabiedrības integrācijas un pilsoniskās sabiedrības attīstības nodaļas vecākā referente

Pēteris Leiškalns, Latvijas Darba devēju konfederācijas Sociālās drošības un veselības aizsardzības eksperts

Ilze Melgalve, Ārlietu ministrijas Eiropas Savienības Koordinācijas un politiku departamenta, COREPER I sagatavošanas nodaļas trešā sekretāre

Dzintra Mergupe-Kutraite, Izglītības un zinātnes ministrijas Izglītības departamenta eksperte

Ludis Neiders, Ekonomikas ministrijas Analītikas dienesta ekonomists

Svetlana Patmalniece, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Pašvaldību departamenta Pašvaldību pārraudzības nodaļas juriste

Vineta Pavlovska, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Koordinācijas un kontroles pārvaldes Dienestu koordinācijas biroja galvenā inspektore

Dace Strautkalne, Zemgales plānošanas reģiona projekta "Atver sirdi Zemgalē" vadītāja

Zane Zaļaiskalne, Ekonomikas ministrijas Būvniecības un mājokļu politikas departamenta Mājokļu politikas nodaļas vecākā referente

Citi:

Lilīta Cīrule, LM Sociālo pakalpojumu departamenta projekta vadītāja

Zane Kaljo, LM Eiropas Atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām vadošās iestādes vecākā eksperte

Sēdē nepiedalās:

Egīls Baldzēns, Latvijas Brīvo arodbiedrību savienības priekšsēdētājs

Maruta Bubene, Rīgas domes Labklājības departamenta Rīgas patversmes vecākā sociālā darbiniece

Ligita Kadžule, biedrības „Latvijas Lauku sieviešu apvienība” pārstāve, Salas novada pašvaldības projektu vadītāja

Inga Kalniņa, Kurzemes plānošanas reģiona administrācijas Sociālo pakalpojumu attīstības eksperte, projektu vadītāja

Iveta Neimane, biedrības „Latvijas Cilvēku ar īpašām vajadzībām sadarbības organizācija „Sustento”” valdes locekle

Ēriks Miķītis, Veselības ministrijas Veselības aprūpes departamenta direktors

Annija Novikova, Satiksmes ministrijas Autosatiksmes departamenta direktora vietniece, Autotransporta nodaļas vadītāja

Agate Rublovska, biedrības „Centrs MARTA” politikas koordinatore

Ize Rudzīte, Latvijas Pašvaldību savienības padomniece veselības un sociālajos jautājumos

Sandra Segliņa, Tieslietu ministrijas Stratēģijas departamenta vecākā referente

Ize Slokenberga, Zemkopības ministrijas Starptautisko lietu un stratēģijas analīzes departamenta Stratēģijas analīzes nodaļas vadītāja vietniece

Vaira Vucāne, nodibinājuma „Latvijas Bērnu fonds” viceprezidente

Laine Zālīte, Vidzemes plānošanas reģiona sociālo pakalpojumu eksperte

Dana Ziemele-Adricka, Satiksmes ministrijas Autosatiksmes departamenta Autotransporta nodaļas vecākā referente

Oskars Zuģickis, Latgales plānošanas reģiona sabiedrisko attiecību speciālists

Sēdi protokolē¹:

Jekaterina Kalēja, LM Sociālās iekļaušanas politikas departamenta vecākā eksperte

Darba kārtība:

1. Komitejas sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana.
2. Izmaiņas Eiropas Atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām darbības programmā „Pārtikas un pamata materiālās palīdzības sniegšana vistrūcīgākajām personām 2014.–2020. gada plānošanas periodā” 2018. gadā.
3. Informācija par ESF projekta „Sociālo pakalpojumu atbalsta sistēmas pilnveide” progresu.
4. Citi jautājumi.
 - 4.1. Informāciju par Eiropas Pretnabadzības tīkla (EAPN) īstenoto Eiropas Minimālā ienākuma tīkla (EMIN) projektu un projekta aktivitāti „Eiropas Autobuss”.
 - 4.2. Informācija par Plāna minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai 2019.-2020. gadam saskaņošanas virzību.

Sēdes norise:

1.

Sociālās iekļaušanas politikas koordinācijas komitejas sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana

(Ingus Alliks)

I. Alliks atklāj gada trešo Sociālās iekļaušanas politikas koordinācijas komitejas (turpmāk – komiteja) sēdi, informē par izmaiņām darba kārtībā, kas ir saistītas ar citu jautājumu izskatīšanu. Sēdes darba kārtība bez iebildumiem tiek apstiprināta.

2.

Izmaiņas Eiropas Atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām darbības programmā „Pārtikas un pamata materiālās palīdzības sniegšana vistrūcīgākajām personām 2014.–2020. gada plānošanas periodā” 2018. gadā **(Zane Kaljo)**

Diskusijā piedalās: Zane Kaljo, Ingus Alliks

I. Alliks atbilstoši darba kārtībai aicina *Z. Kaljo* sniegt prezentāciju.

Z. Kaljo iepazīstina klātesošos ar informāciju par Eiropas Atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām darbības programmas „Pārtikas un pamata materiālās palīdzības sniegšana vistrūcīgākajām personām 2014.–2020. gada plānošanas periodā” īstenošanas progresu 2017. gadā un izmaiņām fonda darbības programmā 2018. gadā.

I. Alliks aicina uzdot jautājumus un sniegt komentārus.

¹ Sēdē veikts audioieraksts protokolēšanas vajadzībām, saskaņā ar mutisko vienošanos iebildumu pret ieraksta veikšanu nav.

Jautājumi un komentāri netiek izteikti.

I. Alliks apstiprina, ka prezentācijā sniegtā informācija tiek pieņemta zināšanai.

3.

Informācija par ESF projekta „Sociālo pakalpojumu atbalsta sistēmas pilnveide” progresu (Lilīta Cīrule)

Diskusijā piedalās: Lilīta Cīrule, Ingus Alliks, Dace Strautkalne

I. Alliks atbilstoši darba kārtībai dod vārdu L. Cīrulei.

L. Cīrule iepazīstina klātesošos ar informāciju par ESF projekta „Sociālo pakalpojumu atbalsta sistēmas pilnveide” saturu un progresu.

I. Alliks aicina uzdot jautājumus un sniegt komentārus.

D. Strautkalne izsaka atzinīgu vērtējumu, ka ESF projekts „Sociālo pakalpojumu atbalsta sistēmas pilnveide” savā darbībā ņem vērā tos problemātiskos jautājumus un pieredzi, kas parādījās, realizējot deinstitucionalizācijas projektu aktivitātes reģionos, tādējādi nonākot pie maksimāli labākā risinājuma.

I. Alliks apstiprina, ka prezentācijā sniegtā informācija tiek pieņemta zināšanai.

4.

Citi jautājumi

4.1.

Informāciju par Eiropas Pretnabadzības tīkla (EAPN) īstenoto Eiropas Minimālā ienākuma tīkla (EMIN) projektu un projekta aktivitāti „Eiropas Autobuss” (Elīna Ālere-Fogele)

Diskusijā piedalās: Elīna Ālere-Fogele, Ingus Alliks, Pēteris Leiškalns, Evija Kūla

I. Alliks aicina E. Āleri-Fogeli sniegt informāciju atbilstoši darba kārtībai.

E. Ālere-Fogele informē klātesošos par Eiropas Pretnabadzības tīklu (turpmāk - EAPN), tā īstenoto Eiropas Minimālā ienākuma tīkla (turpmāk - EMIN) projektu un projekta aktivitāti „Eiropas Autobuss”, t.sk. projekta aktivitātes „Eiropas Autobuss” realizācijas gaitu Latvijā.

I. Alliks aicina uzdot jautājumus.

P. Leiškalns jautā, ja visiem bez nosacījumiem nodrošinās minimālo ienākumu, kāda būs cilvēku motivācija iet strādāt.

E. Ālere-Fogele pauž nostāju, ka darbs ir privilēģija un instruments kā cilvēkiem būt iekļautiem. Vērš uzmanību, ka vairāk ir jādoma par nākotni, kad arvien vairāk darbu pildīs mašīnas, un tiem cilvēkiem, kas šo procesu rezultātā savu darbu zaudēs. Pauž viedokli, ka cienīga minimālā ienākuma un ienākuma atbalsta pieejamība nenozīmē to, ka iedzīvotāji to ļaunprātīgi izmantos. Norāda, ka, ja atbalsts ir mazs un nepietiekams, cilvēki tiek pakļauti sociālajai atstumtībai, tiek apgrūtināta šo cilvēku spēja no jauna iekļauties sabiedrībā. Jo lielāks ir atbalsts iedzīvotājiem krīzes situācijā, jo ātrāk viņi

iekļaujas sabiedrībā, un līdz ar to valstij ir lielāks ieguvums salīdzinājumā ar līdzekļiem, kas tiek ieguldīti minimālā ienākuma nodrošināšanai.

I. Alliks lūdz precizēt, vai petīcijā, kuru mudina parakstīt „EAPN”, ir iekļauts punkts, ka minimālajam ienākumam jābūt vismaz nabadzības riska sliekšņa apmērā, kas Latvijā šobrīd atbilst 330 EUR mēnesī. Pauž viedokli, ka šāda minimālā ienākuma nodrošināšana ir neiespējama pie esošā valsts budžeta tuvākajā pārskatāmajā periodā, nepaceļot nodokļu slogu vai nedubultojot iedzīvotāju skaitu. Ja iedzīvotājiem bez nosacījumiem tiek sniegts monetārais atbalsts apmērā līdz nabadzības riska sliekšnim, kopējais iedzīvotāju ienākumu līmenis pieaug, un līdz ar to pieaug arī nabadzības riska sliekšnis.

P. Leiškalns norāda, ka petīcijā tiek domāts tieši nabadzības riska sliekšnis, kas tiek rēķināts kā 60% no rīcībā esošo ienākumu mediānas pārrēķinātas uz ekvivalento patērētāju skaitu mājāsaimniecībā, kas ir vērtējams kā izteikti augsts ienākumu līmenis.

E. Ālere-Fogele atbild, ka sākotnēji “EAPN” virzīja pozīciju, ka minimālajam ienākumam jābūt minimālās algas līmenī, taču pie pašreizējās pozīcijas atbilstoši nabadzības riska sliekšņa aprēķina metodoloģijai minimālajam ienākumam jābūt 330 EUR, nevis 430 EUR, kas atbilstu minimālās algas apmērām Latvijā 2018.gadā. Attiecībā uz nodokļa sloga palielināšanu un resursu noteikšanu līdzekļu piešķiršanai minimālā ienākuma nodrošināšanai *E. Ālere-Fogele* sniedz komentāru, ka jādoma par to, ko nozīmē sociāli atbildīga valsts, un pauž viedokli, ka, ja valsts ir sociāli atbildīga, tad ir iespējams pieejamos līdzekļus pārdalīt tādā veidā, lai pietiktu visiem, nevis ieguldīt miljardus tādos nepārdomātos projektos kā, piemēram, elektroenerģijas obligātā iepirkuma komponente (turpmāk – OIK). *E. Ālere-Fogele* informē klātesošos par „EAPN-Latvia” goda vēstneses Elīna Pinto sniegto piemēru par Luksemburgas attīstības ceļu no neattīstītas lauksaimniecības valsts periodā pēc Otrā pasaules kara līdz vispārticīgākajai valstij mūsdienās, kurā garantētais minimālais ienākums ir 1400 EUR un minimālā alga mazkvalificētam strādniekam veido 1800 EUR. *E. Ālere-Fogele* pauž viedokli, ka Luksemburgas politiķi 70 gadu laikā mērķtiecīgi strādājuši pie tā, lai viņu valsts būtu vispārticīgāka, savukārt Latvijai ir pagājuši gandrīz 30 gadi kopš neatkarības atgūšanas, un Latvijai vajadzētu būt vismaz pusceļā līdz tam līmenim, ko ir panākusi Luksemburga.

I. Alliks jautā, vai *E. Ālerei-Fogelei* ir kāds piemērs, kurā nozarē līdzekļus var pārdalīt tāda apmēra minimālā ienākuma nodrošināšanai, ko izvirza “EAPN-Latvia”, un vai ir aprēķini, cik tad līdzekļu vajadzētu. Norāda, ka minimālā ienākuma, kas tiek piešķirts bez nosacījumiem, jautājums sasaucas ar LM sagatavoto Plānu minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai 2019.-2020. gadam un tā virzību.

E. Ālere-Fogele atbild, ka tā ir profesionāļu un politiķu atbildība izdomāt, kādā veidā valsts budžetu organizēt tā, lai pietiek visiem.

I. Alliks sniedz komentāru, ka Latvijai ir 28% no IKP, ko var pārdalīt, savukārt Luksemburgā un virknē Skandināvijas valstu šis cipars ir lielāks, un līdz ar to šīs valstis var atļauties *E. Āleres-Fogeles* minēto pieeju. *I. Alliks* apstiprina, ka minimālā ienākuma atbalsta shēmām jābūt pietiekamām, un Latvija tās nav pietiekamas, uz ko LM kā politikas veidotājs jau vairākus gadus vērš iesaistīto pušu uzmanību. *I. Alliks* izsaka viedokli, ka izvēlētais minimālā ienākuma līmenis, kas tiek saistīts ar nabadzības riska sliekšni, kuru rēķina kā 60% no rīcībā esošo ienākumu mediānas un kas pašlaik veido 330 EUR, ir mulsošs, zinot, kā Latvijā veidojas publiskās fineses.

P. Leiškalns atzinīgi vērtē cilvēku aktivitāti, kas pauž savu viedokli parakstoties, taču vērš uzmanību, ka cilvēki tiek mudināti parakstīties par utopijām. Atbalstoši vērtē tādu minimālo ienākumu, kas tiek piešķirts konkrētām sociālajām grupām, un norāda, ka ar minimālo ienākumu, kas tiek noteikts kā 60% no rīcībā esošo ienākumu mediānas, iestājas cirkulārā reference, kas veido pašģenerēto ienākumu līmeņu pieaugumu un piesaistītā minimālā ienākuma līmeņa pieaugumu. Kritiski vērtē nosaukto Luksemburgas piemēru, jo Luksemburga ir viena no zemo nodokļu valstīm, taču Eiropas Savienībā šī privilēģija soli pa solim tiks likvidēta. Kritiski vērtē piezīmi, ka Latvijai pēc 27-28 gadiem pēc neatkarības atgūšanas jābūt pusceļā līdz līmenim, ko sasniedza Luksemburga, jo starta pozīcijas, kurā Luksemburga un Latvija sāka savu ceļu, ir ļoti atšķirīgas – ar augšupejošo ekonomikas attīstības tendenci pēc 1945. gada un kritisko ekonomisko situāciju, kāda bija 1990. gados. *P. Leiškalns* sniedz komentāru par sociāli atbildīgo valsti, norādot, ka sociāli atbildīga valsts saistās ar garantijām tiem, kas paši nespēj par sevi pietiekami rūpēties, nevis beznosacījuma minimālā ienākuma nodrošināšanu darbības vecuma personām. *P. Leiškalns* norāda, ka LM izstrādātā Plāna minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai 2019.-2020. gadam ietvaros, viņaprāt, pamatoti noteikts, ka tam cilvēkam, kas ir ar pilnu darbības spēju, bet nestrādā, tiks piešķirts zemāks minimālais ienākums. Norāda, ka garantētais minimālais ienākuma līmenis šobrīd ir neadekvāti zems, taču izsaka šaubas, ka tuvākā nākotnē, bez papildus līdzekļiem šāds minimālais ienākuma līmenis, ko nosauc “EAPN-Latvia”, būtu iespējams.

I. Alliks atzīmē, ka nevalstiskām sektoram ir tiesības paust savu skatījumu, taču bažas rada tās idejas, kas esošajā situācijā ar pieejamiem resursiem ir nerealizējamas. Norāda, ka Latvijā, veidojot dažādu jomu politiku, tiek ievēroti sociāli atbildīgas valsts principi. Pauž viedokli, ka pārspīlēti būtu uzskatīt Latviju par sociāli atbildīgu valsti tikai tādā gadījumā, ja tiktu nodrošināts beznosacījuma minimālais ienākums iedzīvotājiem 330 EUR apmērā. *I. Alliks* apstiprina, ka *E. Āleres-Fogeles* sniegtā informācija tiek pieņemta zināšanai.

E. Ālere-Fogele piebilst, ka vairākus gadus Eiropas Padomes rekomendācijās Latvijai atkārtoti tiek pieminēts, ka ir jānodrošina adekvāts minimālais ienākums.

I. Alliks atzīmē, ka Eiropas Padomes rekomendācijās tiek norādīts uz pabalstu adekvātumu. Norāda, ka LM nekad nav noliegusi nepieciešamību risināt šo jautājumu, apsverot pabalstu mērķi, apmērus un personu loku, uz kuriem izmaiņas tiek attiecinātas. Vērš uzmanību, ka pabalstu apmērs nav adekvāts, kā arī gadiem nav pārskatīts, piemēram, valsts sociālā nodrošinājuma pabalsts. Iespējas veikt izmaiņas ietekmē ierobežoto līdzekļu pārdale, plānojot kopējo valsts budžetu.

4.2.

Informācija par Plāna minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai 2019.-2020. gadam saskaņošanas virzību (Evija Kūla)

Diskusijā piedalās: Evija Kūla, Ingus Alliks Pēteris Leiškalns, Elīna Ālere-Fogele

I. Alliks atbilstoši darba kārtībai dod vārdu E. Kūlai.

E. Kūla sniedz informāciju par LM izstrādātā Plāna minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai 2019.-2020. gadam (turpmāk - Plāna projekts) saskaņošanas virzību.

I. Alliks aicina uzdot jautājumus un sniegt komentārus. Informē, ka Plāna projektu, virzoties saskaņošanas procesam, plānots līdz jūnija mēneša beigām iesniegt Valsts kancelejā, norādot, ka būtu vēlams, lai valdība šo dokumentu izskata līdz 1. augustam jauno politikas iniciatīvu kontekstā. *I. Alliks* atzīmē, ka LM redz Plāna projektā iekļautās aktivitātes kā savu prioritāti.

P. Leiškalns, atsaucoties uz iesaisti atzinuma sniegšanā par Plāna projektu, atzinīgi novērtē Plāna projektu, atzīmējot iebildumus saistībā ar dažām pozīcijām (vienāds minimālā ienākuma līmenis personām, kas nav strādājušas, un personām, kas ir strādājušas 15 – 20 gadus). Izsaka viedokli, ka Plāna projekts ir liels solis uz priekšu, un ja Plāna projekts pilnībā netiks atbalstīts un realizēts nākamajā vai aiznākamajā gadā, kaut kādi elementi no šīs sistēmas noteikti tiks ieviesti. *P. Leiškalns* atzīmē, ka Plāna projekts zināmā mērā ir tuvināšanās tam, ko iezīmēja E. Ālere-Fogele. Norāda, ka tomēr svarīgākais ir maksimāli orientēties uz tiem iedzīvotājiem, kas paši nevar sevi nodrošināt, un to iedzīvotāju aktivizāciju, kas ir pakļauti sociālajai atstumtībai, uz ko norādīja arī E. Ālere-Fogele.

E. Ālere-Fogele jautā, kāds ir progress saistībā ar iztikas minimuma patēriņa preču un pakalpojumu groza (turpmāk – iztikas minimuma grozs) izstrādi.

E. Kūla atbild, ka LM izlēma pēc diviem neveiksmīgiem iepirkumiem nesludināt iepirkumu trešo reizi, bet mēģināt iepirkt atsevišķus speciālistus, lai nokomplektētu komandu, kas izstrādātu iztikas minimuma grozu. *E. Kūla* atzīst, ka process nav viegls un ka akadēmiskā pieredze un ekspertīze tādu grozu izstrādē ir nepietiekama.

I. Alliks piebilst, ka tieši šī iemesla dēļ LM pārstāvji vērsa īpašu uzmanību *E. Āleres-Fogeles* prezentācijai, kurā tika minēta Latvijas Universitātes speciālistu piesaiste *peer review* (salīdzinošas izvērtēšanas) pasākumos EMIN projekta ietvaros saistībā ar iztikas minimuma grozu.

E. Kūla norāda, ka LM iztikas minimuma groza izstrāde uzliek lielu atbildību, ņemot vērā sociālo partneru gaidas saistībā ar iztikas minimuma grozu, tāpēc tam ir jābūt kvalitatīvam. Pauž cerību, ka izdosies vienoties par pētnieku komandu, kas varētu iztikas minimuma groza metodoloģijas izstrādi realizēt. *E. Kūla* jautā *E. Ālere-Fogelei*, kas ir tas, kas tiek darīts no “EAPN-Latvija” puses saistībā ar iztikas minimuma groza izstrādi, kas ir paredzēts plānos.

E. Ālere-Fogele atbild, ka 2018. gada 18.-19. septembrī Antverpenē ir paredzēta *peer review* sanāksme, kurā no Latvijas piedalīsies “EAPN-Latvija” goda vēstnese Elīna Pinto, Līga Rasnača no Latvijas Universitātes un Laila Balga vai E. Ālere-Fogele.

I. Alliks jautā, vai Latvijas Universitātei ir kaut kāda bāze, uz kuras pamata tiek plānots strādāt pie iztikas minimuma groza izstrādes.

E. Ālere-Fogele atbild, ka pasākums ir domāts kā savstarpēja pieredzes apmaiņa, kur kā rezultāts nav paredzēts izstrādāts iztikas minimuma grozs, bet iesaistīto pušu mācīšanās par to, kāda ir pieredze citās valstīs. Kopā ar Latviju pasākumā piedalīsies Austrija, Malta, Francija.

P. Leiškalns izsaka viedokli, ka saistībā ar iztikas minimuma groza izstrādi jāvēršas pie Centrālās statistikas pārvaldes speciālistiem, kas pārstāv valsts iestādi ar noteiktu uzdevumu un funkciju; uzskata, ka iepirkt ekspertus iztikas minimuma groza izstrādei nav Latvijas apstākļiem reāli.

I. Alliks sniedz komentāru, ka sagaidāmas publiskās diskusijas par iztikas minimuma groza piemērošanu.

P. Leiškalns izsaka viedokli, ka iztikas minimuma grozu varētu piemērot valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta noteikšanai dažādām iedzīvotāju grupām.

I. Alliks norāda, ka sākotnēji iztikas minimuma groza pielietojums tiek skatīts analītiskajā jomā, izmantojot iztikas minimuma grozu kā instrumentu sociālās politikas elementu izvērtēšanā.

I. Alliks pateicas klātesošajiem par darbu un paziņo, ka nākamā komitejas sēde ir iespējama rudenī.

Sēdes noslēgums 15.45.

Pielikumā sēdes materiāli:

1. Komitejas sēdes darba kārtība.
2. Prezentācija „Eiropas Atbalsta fonda vistrūcīgākajām personām īstenošanas progress 2017.gadā”.
3. Prezentācija „Sociālo pakalpojumu atbalsta sistēmas pilnveide”.

Komitejas vadītājs

I. Alliks

Protokolēja

J. Kalēja